

(“कान्तार्थिनी तु या याति संकेतं साभिसारिका” इत्युक्तलक्षणा कान्तप्रार्थनया स्वयं संकेतस्थान-
गामिनीस्वस्थाने वा कान्तानयनकारिणी नायिका।
यदुक्तं दर्पणकारैः।

“अभिसारयते कान्तं या मन्मथवशंवदा।
स्वयं वाभिसारयेषा धीरैस्तत्ताभिसारिका” ॥
अभिहारः, पुं, (अभि + हृ + घञ्।) चौथैः सम्मुखे
हरणं। तत्पर्यायः। अभिग्रहणं २। इत्यमरः॥
सम्वहनं। कवचधारणं। अभियोगः। अपचिकीर्ष-
याभिगम्याक्रमणं। इति मेदिनी॥ (साहसं।
अपहरणं।

“यस्याभिहारं कुर्याच्च स्वयमेव नराधिपः”।
इति महाभारते।)

अभिहितं, त्रि, (अभि + धा + कर्मणि क्तः।)
उक्तं। कथितं। इत्यमरः॥

(“अर्थिनाभिहितोऽर्थः प्रार्थनी यदि तं तथा।
सम्भोजनी साभिहिता पैशाची दक्षिणा दिजैः” ॥
इति मनुः।)

अभीकाः, पुं, (अभि + कृन्, “अनुकाभिकाभीकाः
कामयिता” इति पाणिनिसूत्रम्।) कविः। इति
मेदिनी॥ खामी॥ इति हलायुधः॥ (पतिः।
कामुकः। कामी।

“ददृशे पर्यशालायां राक्षसाभीकयाथ सः”।
इति भट्टिकाये।

उत्सुकः। क्रूरः। निरुरः। निर्भयः। निःशङ्कः।
“अभीकः कामुके क्रूरे निर्भये त्रिषु ना कवौ”।
इति मेदिनी॥)

अभीकः, त्रि, (अभि + कृन्।) कामुकः। क्रूरः।
उत्सुकः। निर्भयः। इति शब्दरत्नावली॥

अभीक्षितं, त्रि, (अभ्याप्तुं प्राप्तुमिच्छं, अभि + आप्
+ सन् कर्मणि क्तः।) वाञ्छितं। अभीष्टं।
इत्यमरः॥

(“भेने मेनापि तत्सर्वं पत्युः कथ्यमभीक्षितं”।
इति कुमारसम्भवे।)

अभीरः, पुं, (अभीरयति गा अभिमुखीकृत्य गोष्ठं
नेयति, अभि + ईर + णिच् + अच्।) अभीरः।
गोपः। इत्यमरटीकायां रमानाथः॥

अभीरः, पुं, (भी + कर्त्तरि शीलार्थे कृः ततो नञ्-
समासः।) भैरवः। यथा,—
“अभीरुर्भैरवो भीरुर्भूतपो योगिनीप्रतिः”।

इति वटुकभैरवस्तवः॥ निर्भये त्रि॥ (निर्भीकः।
भयहीनः। निःशङ्कः। “स्थाने युद्धे च कुशलान-
भीरुनविकारिणः”। इति मनुः॥)

अभीरुः, स्त्री, (भी + कर्त्तरि कृ शीलार्थे, नञ्-
समासः।) श्रवमूली। इत्यमरः॥

अभीरुपत्नी, स्त्री, (भी + कर्त्तरि कृ शीलार्थे, नञ्-
समासः, वा स्त्रियां ऊङ् असङ्कुचितपत्रत्वात्
तस्यास्तथात्वं, न भीरुणि पत्राणि यस्याः सा,
स्त्रियां ङीप्।) श्रवमूली। इत्यमरः॥

अभीष्टः, पुं, (अभितः श्रति सुखं तनूकरोति, अभि
+ श्रो + कृ, एषोदरादित्वात् दीर्घः।) प्रयहः।
वाग्दोर इति भाषा। (“स्थिरा वसन्तु नेयोरथो

अन्वा स एषां सुसंस्कृता अभीष्टवः”। इति ऋक्।
वेदेऽस्य प्रचुरप्रयोगः॥ किरणं। इति हलायुधः॥

अभीष्टः, स्त्री, (अभितः अन्नुते व्याप्नोति, अभि +
अश् + कर्त्तरि उन्, एषोदरादित्वात् अलोपो
दीर्घः।) अङ्गुलिः। वेदेऽस्य प्रचुरप्रयोगः॥

अभीष्टः, पुं, (अभि + सन्ज घञ्, दीर्घः।) आ-
क्रोशः। इत्यमरः॥

अभीष्टः, पुं, (अभि + इष् + उ।) किरणः। इत्यमरः॥
कामः। अनुरागः। इति शब्दरत्नावली॥

अभीष्टं, त्रि, (अभि + इष् + कर्मणि क्तः।)
वाञ्छितं। तत्पर्यायः। अभीष्टितं २ हृद्यं इ
दयितं ४ वल्लभं ५ प्रियं इ। इत्यमरः॥

(“प्राणां यथात्मनोऽभीष्टा भूतानामपि ते तथा”।
इति हितोपदेशः।

“अभीष्टायामभूद्वन्नन्तु पितुरत्यन्तवल्लभः”।
इति विष्णुपुराणं।)

अभीष्टा, स्त्री, (अभि + इष् + क्त, स्त्रियां टाप्।)
रेणुकानामगन्धद्रव्यं। इति शब्दचन्द्रिका॥

(“ताम्बूलवल्ली ताम्बूली नागवल्लप्यथ दिजा।
हरेणुः रेणुका कौन्ती कपिला भस्मगन्धिनो॥
ताम्बूल्यां कटुकाभीष्टा देवाभीष्टा गृहाश्रया”।
इति शब्दचन्द्रिका।)

अभीष्टां, स्त्री, (क्षणमभिगतं, प्रादिसमासः एषो-
दरादित्वात् दीर्घः अलोपश्च।) भृष्टं। निव्यं।
तद्युक्तक्रिययोऽस्ति। इति मेदिनी॥ (पुनः पुनः।
शब्दत्। अविरतं। निरन्तरं। “उदीर्घरागप्रति-
रोधकं जनेरभीष्टानमचसुतयतिदुर्गमः”। इति
माधः॥

“इच्छन्त्यभीष्टां क्षयमात्मनोऽपि
न क्षातयस्तुल्यकुलस्य लक्ष्मीं”।
इति भट्टिकाये।)

अभीष्टां, त्रि, (अभि + ह्णु तेजने डमु, एषोदरा-
दित्वात् दीर्घः “स्वरादिनिपातमव्ययम्” इति
अव्ययं।) पुनः पुनः। अनारतं। इत्यमरः॥

अभुक्तः, त्रि, (भुज् + भावे क्तः अर्शं व्याद्यच्च विद्य-
मानार्थे, नञ्समासः, वा भुज् + कर्मणि क्तः,
नञ्समासः।) उपवासी। यथा,—

“अभुक्तस्य दिवानिद्रा पाषाणमपि जीर्यति”।
इति वैद्यकं॥ अक्षतभोजनं वस्तु॥ (भुक्ता ब्राह्मणाः
पीता गाव इति पाणिनिभाष्यम्। “नाभुक्तं क्षीयते
कर्म कल्पकोटिप्रतैरपि”। इति पुराणम्।)

अभूमिः, स्त्री, (न भूमिः, नञ्समासः।) स्थाना-
भावः। अनाधारः। आश्रयाभावः। यथा। “अभुद-
भूमिः प्रतिपद्यजन्मनां भियाम्” इति माधः॥

“नाभूदभूमिः स्मरशायकानाम्” इति नैषधं॥

अभेदः, त्रि, (नास्ति भेदो यस्य सः।) भेदरहितः।
अविशेषः। यथा,—“अभेदः शिवरामयोः” इति
पुराणं॥ (तादात्म्यम्।

“काकः कृष्णः पिकः कृष्णः स्वभेदः पिककाकयोः।
वसन्ते समुपायाते काकः काकः पिकः पिकः”॥
इति नीतिरत्ने। “भेदेऽप्यभेदः सम्बन्धे सम्बन्ध-
स्तद्विपर्ययो”। इति साहित्यदर्पणे॥)

अभेद्यं, स्त्री, (भेत्तुं न शक्यते, भिद् + शक्यार्थे ण्यत्,
नञ्समासः।) हीरकं। इति राजनिर्घण्टः॥

अभेदनीयवस्तुनि चि। यथा,—
“अस्त्राण्यनेकरूपाणि तथाभेद्यश्च दंशनं”।
इति देवीमाहात्म्यं॥

अभोजनं, स्त्री, (भुज् + भावे ल्युट्, नञ्समासः।)
भोजनाभावः। उपवासः। यथा,—

“अजीर्णं भोजनं येषां जीर्णं येषामभोजनं।
रात्रावभोजनं येषां तेषां नश्यन्ति धातवः”॥

इति वैद्यकं॥ (अनशनं।
“वेदोदितानां निव्यानां कर्मणां समतिक्रमे।
क्षातकव्रतौ च प्रायश्चित्तमभोजनम्”॥
इति मलमासतत्वं।)

अभ्यर्च्यं, त्रि, (अभिमुखमयं यस्य तत्।) समीपं।
निकटं। इत्यमरः॥

सम्भङ्गः, पुं, (अभि + अन्ज घञ् कुलं।) तैलमर्दनं।
तत्पर्यायः। स्नेहनं २। इति राजनिर्घण्टः॥

यथा,—
“तैलमर्च्यं यदङ्गेषु न च स्यादुवाङ्मर्तपणं।
सा मार्ष्टिः पृथगभ्यङ्गो मस्तकादौ प्रकीर्तितः॥

अभ्यङ्गमाचरेन्नित्यं स जराश्रमवातहा।
शिरःश्रवणपादेषु तं विशेषेण शीलयेत्”॥

इत्यायुर्वेदः॥ *॥ अस्य गुणाः। मार्दवकारित्वं।
कफवातनाशित्वं। धातुपुष्टिजनकत्वं। त्वग्वाग्बल-
प्रदत्वञ्च॥ पादाभ्यङ्गगुणाः। निद्राचतुर्हितकारित्वं।
पादरोगनाशित्वञ्च॥ पादगते द्वे शिरे चक्षुषि
सम्बद्धे स्तः अतश्चक्षुर्हितार्थिना पादाभ्यङ्गः कर-
णीयः॥ कफग्रस्तक्षतभेदवमनाजीर्णनिर्नाभ्यङ्गः
करणीयः॥ इति राजवल्लभः॥ *॥ अपरश्च।

“भूर्द्धिं दत्तं यदा तैलं भवेत् सर्वाङ्गसङ्गतं।
स्त्रीतोभिरुर्ध्वेयद्बाहू स चाभ्यङ्ग उदाहृतः”॥

तत्पर्यायः। अभ्यङ्गनं २। इति शुद्धितत्त्वष्टता-
युर्वेदः॥ आभां इति भाषा।

अभ्यङ्गः, पुं, (अभि + अच् + अच्, एषोदरादित्वात्
साध।) तिलकल्कः। इति ऋग्वेदश्राद्धप्रयोगः॥

अभ्यङ्गनं, स्त्री, (अभि + अन्ज + कर्मणि ल्युट्।)
तैलं। इति हेमचन्द्रः॥ अभ्यङ्गः। इति राज-
निर्घण्टः॥ (तैलादिना शिरःसहितदेहमर्दनम्।

“भोजनाभ्यङ्गनादानात् यदन्यत् कुरुते तिलैः॥
क्षमिभूतः श्विष्टायां पितृभिः सह मज्जति”॥
इति मनुः।)

अभ्यन्तरं, स्त्री, (अन्तरमभिगतं प्रादिसमासः।)
मध्यं। तत्पर्यायः। अन्तरालं २। इत्यमरः॥

अन्तः ३ अन्तरं ४ अन्तरालकं ५। इति राज-
निर्घण्टः॥

(“प्राणापाणौ समौ कृत्वा नासाभ्यन्तरचारिणौ”।
इति भगवद्गीता।)

अभ्यमितः, त्रि, (अभि + अम् + क्तः।) रोगी।
इत्यमरः॥

अभ्यमित्रीणः, पुं, (अभिचस्याभिसुखं अव्ययीभाव-
समासः, अलङ्कारमीत्यधिकारे अभ्यसिच + ख
तस्य ईङ्।) अभ्यमित्रः। इत्यमरः॥